

# Daniel Kitabı - Yüz Yetmiş Doqquzuncu

## *Gecəyarısı Nidası və Romanın Peyğəmbərlikdəki Rolu: Daniel Kitabında Axır Günlərin Aşkar Edilməsi*

Jeff Pippenger

2024-04-09

İndi biz müqəddəs torpaq üzərindəyik, Daniel kitabı baxımından, çünki yüz qırx dörd min üçün Gecəyarısı Fəryadını təmsil edən ayələrə gəlib çatmışıq. Bu ayələr həmçinin ucaldılan bayraqdərlik nişanının möhürlənməsini müəyyən edir. Bunlar Daniel kitabından son günlərə aid açılmış hissə olan ayələrdir və “vaxt yaxındır” deyildiyi zaman, on altıncı ayədə sınaq müddəti bağlanmazdan az əvvəl açılan İsa Məsihin Vəhyinin Daniel tərəfindən ifadəsini təmsil edir.

Vəhyin əsasını qoyan Romadır; bu, on birinci fəslin on dördüncü ayəsində təmsil olunur. Buna görə də, on birinci ayədən on beşinci ayəyədək irəlilədikcə Romaya diqqətlə nəzər salmaq mühümdür; çünki “vəhy olmayan yerdə xalq həlak olar”, və əgər Yeşaya yeddinci fəslin səkkizinci və doqquzuncu ayələrinə inanmasanız, “şübhəsiz ki, möhkəmlənməyəcəksiniz.”

Uriya Smit özünün “Daniel and the Revelation” kitabında bir peyğəmbərlik qaydasına ən azı dörd dəfə istinad edir. Həmin qayda müəyyən edir ki, bir peyğəmbərlik qüvvəsi Allahın xalqı ilə “əlaqələndiyi” vaxta qədər peyğəmbərlikdə tanınılmır. O, bu qaydaya ilk dəfə Babilin peyğəmbərlik şəhadətinə daxil edilməsi ilə bağlı toxunur.

“Bu, təfsirin aşkar bir qaydasıdır ki, millətlərin müqəddəs tarix qeydlərinin tam olması üçün onlardan bəhs edilməsini zəruri edəcək dərəcədə Allahın xalqı ilə əlaqəyə girdikləri zaman peyğəmbərlikdə qeyd olunmalarını gözləyə bilərik.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 46.

Smit ən azı daha üç dəfə bu qaydaya toxunur və həmin üç halın hər birində yəhudilərin “ittifaq”ına işarə edir; lakin bir istinadda o, bu ittifaqın e.ə. 162-ci ildə yerinə yetdiyini göstərir, digər iki istinad isə “yəhudilərlə Roma arasındakı ittifaq”ın yerinə yetməsini e.ə. 161-ci ilə aid edən müasir tarixçilərlə uzlaşır.

“Oxucuya xatırlatmağa ehtiyac yoxdur ki, yer üzündəki hökumətlər peyğəmbərliyə yalnız Allahın xalqı ilə hansısa şəkildə əlaqəyə girdikdə daxil edilirlər. Roma o vaxt Allahın xalqı olan yəhudilərlə e.ə. 161-ci ildə məşhur Yəhudi İttifaqı vasitəsilə əlaqəyə girdi. 1 Maccabees 8; Josephus’s Antiquities, kitab 12, fəsil 10, bölmə 6; Prideaux, cild II, səhifə 166. Lakin bundan yeddi il əvvəl, yəni e.ə. 168-ci ildə Roma Makedoniyanı fəth etmiş və həmin ölkəni öz imperiyasının bir hissəsinə çevirmişdi. Deməli, Roma peyğəmbərliyə məhz keçinin məğlub edilmiş Makedoniya buynuzundan başqa istiqamətlərdə yeni fəthlərə doğru irəlilədiyi vaxt daxil edilir. Buna görə də o, peyğəmbərə keçinin buynuzlarından birindən çıxıb gəlmiş kimi göründü və ya bu peyğəmbərlikdə bu şəkildə təsvir edilməsi tamamilə münasibdir.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 175.

Lakin Smith həmçinin bildirir ki, bu, e.ə. 162-ci il idi.

“Həmin eyni qüdrət həm də Müqəddəs Torpaqda dayanmalı və onu viran qoymalı idi. Roma e.ə. 162-ci ildə ittifaq vasitəsilə Allahın xalqı olan yəhudilərlə bağlı oldu; bu tarixdən etibarən o, peyğəmbərlik təqvimində mühüm yer tutur. Lakin o, Yəhudeya üzərində hakimiyyəti faktiki fəth yolu ilə e.ə. 63-cü ilə qədər əldə etmədi; və bu da aşağıdakı şəkildə oldu.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 259.

Sonra həmin hadisəyə üçüncü dəfə istinad edərkən yenə də deyir: e.ə. 161-ci il.

“Bizi imperiyanın dünyəvi hadisələri boyunca yetmiş həftənin sonuna qədər gətirdikdən sonra, peyğəmbər 23-cü ayədə bizi e.ə. 161-ci ildə Romalıların yəhudi ittifaqı vasitəsilə Allahın xalqı ilə bilavasitə bağlı olduqları vaxta qaytarır; həmin nöqtədən etibarən isə biz hadisələrin birbaşa xətti ilə kilsənin son qələbəsinə və Allahın əbədi səltənətinin qurulmasına qədər aparılırıq. Yəhudilər Suriya padşahları tərəfindən ağır şəkildə zülmə məruz qaldıqlarından, Romalıların köməyini istəmək və onlarla ‘dostluq və ittifaq əhdi bağlamaq’ üçün Romaya bir elçilik göndərdilər. 1 Maccabees 8; Prideaux, II, 234; Josephus’s Antiquities, book 12, chapter 10, section 6. Romalılar yəhudilərin xahişinə qulaq asdılar və onlara bu sözlərlə ifadə olunmuş bir fərman verdilər:—

“Yəhudi xalqı ilə yardım və dostluq ittifaqı barəsində senatın qərarı. Romalıları tabe olanlardan heç kəsin yəhudi xalqına qarşı müharibə aparması, yaxud onlara taxıl, gəmilər və ya pul göndərməklə belə edənlərə kömək etməsi qanuni olmayacaq; və əgər yəhudilərə qarşı hər hansı bir hücum edilərsə, romalılar imkanları çatdığı qədər onlara kömək edəcəklər; habelə, əgər romalıları qarşı hər hansı bir hücum edilərsə, yəhudilər onlara kömək edəcəklər. Əgər yəhudilər bu yardım ittifaqına nəsə əlavə etmək və ya ondan nəsə çıxarmaq istəsələr, bu, romalıların ümumi razılığı ilə ediləcək. Və beləliklə edilən hər bir əlavə qüvvədə olacaqdır.’ ‘Bu qərar,’ deyir İosif Flavi, ‘Yəhuda xalqın baş kahini, onun qardaşı Simon isə ordunun sərkərdəsi olduğu zaman, Yəhyanın oğlu Eupolemus və Eleazarın oğlu Yason tərəfindən yazılmışdır. Və bu, romalıların yəhudilərlə bağladığı ilk ittifaq idi və bu qaydada həyata keçirilmişdi.’” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 271.

Smitin nə üçün e.ə. 162-ci ili sitat gətirdiyini izah etmək mənim vəzifəm deyil; yalnız mənim ehtimalım budur ki, bu, mətbəə xətası idi. Mənim məqsədim onun “müqəddəs tarixin qeydlərinin tam olması üçün xalqların Allahın xalqı ilə elə bir dərəcədə əlaqəli olduqları zaman peyğəmbərlikdə xatırlanacaqlarını gözləyə biləcəyimiz açıq bir təfsir qaydası” kimi müəyyən etdiyi məsələyə verdiyi vurğunu qeyd etməkdir. Smit həmin qaydanı vurğuladıqda, o, Romanın Allahın xalqı ilə 161-ci ildə iyirmi üçüncü ayədəki “ittifaq” zamanı əlaqəyə girdiyini göstərir; lakin Smit Romanın peyğəmbərlik rəvayətinə ilk dəfə e.ə. 200-cü ildə, 161-ci ildən otuz doqquz il əvvəl daxil edildiyini bildirir.

“İndi yeni bir qüvvə təqdim olunur,—‘sənin xalqının soyğunçuları’; yepiskop Nyutonun dediyi kimi, sözün həqiqi mənasında, ‘sənin xalqının sındırıcıları.’ Uzaqlarda, Tiber çayının sahillərində, iddialı niyyətlər və qaranlıq məramlarla özünü bəsləyən bir səltənət yetişməkdə idi. Əvvəlcə kiçik və zəif olan bu səltənət, heyvətamiz sürətlə qüvvə və qüdrətdə artdı; öz igidliyini sınamaq və döyüşkən qolunun gücünü yoxlamaq üçün ehtiyatla orada-burada uzanıb əl atdı; nəhayət, öz qüdrətinin fərqi vararaq, yer üzünün millətləri arasında başını cəsarətlə qaldırdı və onların işlərinin sükanını yenilməz əli ilə ələ keçirdi. Bundan belə, Romanın adı

tarix səhifəsində yer alır; uzun əsrlər boyu dünyanın işlərini idarə etməyə və zamanın sonunadək millətlər arasında qüdrətli təsir göstərməyə təyin olunmuşdur.

“Roma danışdı; və tezliklə Suriya ilə Makedoniya öz xəyallarının görkəmi üzərinə bir dəyişiklik gəldiyini gördülər. Romalılar Misirin gənc padşahının lehinə müdaxilə etdilər və onun Antiochus ilə Filip tərəfindən ona qarşı hazırlanmış məhvədən qorunmasına qəti qərar verdilər. Bu, e.ə. 200-cü il idi və romalıların Suriya və Misirin işlərinə ilk mühüm müdaxilələrindən biri idi.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 256.

Roma ilk dəfə peyğəmbərlik nəqlinə e.ə. 200-cü ildə daxil edilir və on dördüncü ayədəki həmin təqdimat, bütün Daniel kitabında Romaya dair ən mühüm istinaddır; çünki məhz bu ayə Romanı görüntünü təsis edən rəmz kimi müəyyənləşdirir. Smithin peyğəmbərliklə bağlı belə bir qaydanı vurğulayıb, sonra e.ə. 161-ci ili göstərməsi, eyni zamanda isə e.ə. 200-cü ili Romanın qüdrətinin “təqdim edildiyi” nöqtə kimi müəyyənləşdirməsi, mənim həll etmək istədiyim bir məsələ deyil. Əgər həll olunmalı bir sualım varsa, o da Smith tərəfindən müəyyən edilən qaydanın etibarlı olub-olmamasıdır. Əgər o etibarlıdırsa, onda mən iddia edərdim ki, on dördüncü ayənin, e.ə. 161-ci il ittifaqından əvvəl baş vermiş, yəhudilərlə əlaqəli bir bağlantısı olmalıdır.

Mən başa düşürəm ki, on üçdən on beşə qədər olan ayələrin tarixi, son günlərdə papal Romanın özünü peyğəmbərlik tarixinə daxil etdiyi bir tarixi müəyyən edir və o, bunu həmin tarixdə Allahın xalqı olan Amerika Birləşmiş Ştatları ilə əlaqə içində edir. İsa həmişə sonu başlanğıcla təsvir etdiyinə görə, bütpərəst Romanın tarixə daxil olduğu e.ə. 200-cü il həmin tarixdə Allahın xalqı ilə əlaqəli olmalıdır. Buna görə də, eramızdan əvvəl 200-cü ildə Roma ilə yəhudilər arasında heç bir birbaşa əlaqə tapmamış olsa belə, mən Smithin qaydası ilə razıyam.

On birinci və on ikinci ayələr eramızdan əvvəl 217-ci ildə, “Böyük” adlanan III Antiox Maqnusun rəhbərlik etdiyi Selevkilər imperiyası ilə Kral IV Ptolemey Filopatorun rəhbərlik etdiyi Misirin Ptolemeylər krallığı arasında baş vermiş Rafiya döyüşünün qələbəsini və sonrakı nəticələrini müəyyən edir. Bu döyüş Ptolemey və Selevkilər krallıqları arasında mübahisəli ərazilər olan Koile-Suriya (cənub Suriya) və cənub Fələstin üzərində nəzarət uğrunda mübarizə zamanı baş verdi. IV Ptolemey Filopatorun Rafiyadakı qələbəsi ona bir müddət Koile-Suriya və cənub Fələstin üzərində nəzarəti saxlamağa imkan verdi.

On yeddi il sonra, e.ə. 200-cü ildə baş vermiş Panium döyüşü, Panium dağı döyüşü və ya Paneas döyüşü kimi də tanınır, Kral III Antioxun rəhbərlik etdiyi Selevki imperiyası ilə Kral V Ptolemeyin rəhbərlik etdiyi Misirin Ptolemeylər krallığı arasında olmuşdur.

Otuz bir il sonra, eramızdan əvvəl 167-ci ildə, yəhudi dini ayinlərini boğmaq və Ellinistik mədəniyyəti zorla qəbul etdirmək cəhdlərinə qarşı Selevkilər İmperiyasına yönəlmiş yəhudi üsyanı olan Makkabi Üsyanı, indiki müasir İsrail ərazisində, Yəhudeya bölgəsində yerləşən kiçik bir şəhər olan Modein şəhərində başladı.

Sözgedən hadisə yəhudi əhaliyə sərt ellinist adətlər tətbiq etmiş, o cümlədən yəhudi dini ayinlərini qadağan etmiş və Yerusəlimdəki Məbədi murdarlamış bədnam yunan Selevki hökmdarı IV Antiox Epifaneslə bağlı idi. Öz fərmanlarını həyata keçirmək məqsədilə Antiox

nümayəndələrini müxtəlif şəhər və kəndlərə göndərdi ki, yəhudi sakinləri onun əməllərinə tabe olmağa məcbur etsinlər.

Modeində Selevkilərdən olan məmurlardan biri padşahın fərmanını icra etmək üçün gəlib yəhudi sakinlərə bütperəst ayinlərdə iştirak etməyi və yunan tanrılarına qurbanlar təqdim etməyi əmr etdi. Mattatiya adlı yaşlı bir yəhudi kahini bu əmrə tabe olmaqdan imtina etdi və irəli çıxıb qurban təqdim etmək istəyən bir yəhudini də, Selevki məmurunu da öldürdü. Mattatiyanın və onun ailəsinin bu itaətsizlik hərəkəti Selevki hakimiyyətinə qarşı Makkabi Üsyanının başlanğıcı oldu.

Mattatiya və onun beş oğlu, o cümlədən Yəhuda Makkabi, dağlara qaçaraq Selevki qüvvələrinə qarşı partizan müharibəsinə başladılar. Üsyan nəhayət güclənib daha geniş dəstək qazandı və bu, Selevkilər üzərində bir sıra hərbi qələbələrə gətirib çıxardı.

Eramızdan əvvəl 167-ci ildə Modeində baş verən hadisələr yəhudi tarixində həlledici bir məqam idi; bu hadisələr Makkabi üsyanının başlanğıcını və xarici hökmranlığa qarşı dini azadlıq və müstəqillik uğrunda mübarizəni qeyd edirdi. Hanukka zamanı qeyd olunan tarixi hadisəni ifadə edən Yerusəlimdəki ikinci məbədin yenidən təqdis edilməsi isə, iyirmi üçüncü ayənin “ittifaq”ından üç il əvvəl, eramızdan əvvəl 164-cü ildə baş verdi.

Qüds və Məbədi geri aldıqdan sonra, Makkabilər Məbədi bütperəst murdarlıqlardan təmizlədilər və onu özünün münasib dini istifadəsinə qaytardılar. Rəvayətə görə, onlar yalnız birçə müqəddəsləşdirilmiş yağ qabı tapdılar ki, bu da menoranı cəmi bir gün yandırmağa bəs edirdi. Əslində, həmin hadisə barədə müasir dövrə aid heç bir tarixi şahid mövcud deyildir və yəhudi əfsanəsinə ədəbiyyatda yalnız altıncı əsrdə rast gəlinir. Bacı Uayt mürtəd yəhudi kilsəsinə katolik kilsəsi ilə müqayisə edir və xüsusilə vurğulayır ki, hər iki kilsə dini insan adətləri və ənənələri üzərində əsaslandırır. Papalıq kilsəsinin tarixi daxilindəki çoxsaylı müxtəlif uydurma möcüzələrdə olduğu kimi, bir günlük yağın səkkiz gün davam etməsi barədə əfsanənin də heç bir tarixi şahidi yoxdur.

Daniel kitabının on birinci fəslinin onuncu ayəsi, qırxıncı ayənin üç döyüşündən birincisini müəyyən edir; mən bunları əvvəllər həm soyuq müharibənin üç döyüşü, həm də üç vəkalət müharibəsi kimi müəyyən etmişəm. Bir bacı bu üç müharibədən ikincisi olan Ukrayna Müharibəsinə soyuq müharibə kimi müəyyən etməyimi sual altına aldı, çünki o, haqlı olaraq qeyd etdiyi kimi, çoxlu ölüm və dağıntı olmuşdur. Mənim əvvəlki məqalələrdə “soyuq müharibə”nin üç döyüşü kimi müəyyən etdiyim şey, bu üç döyüş ilə Vəhy on üçün tarixində yer üzünün vəhşisi dövründə baş verən üç Dünya Müharibəsi arasında fərq qoymaq üçün bu terminlərlə müəyyən edilmişdi. Bu üç müharibə vəkalət müharibələridir və həmçinin bu cür də müəyyən edilmişdir.

Bu məqalələrdə bundan sonra həmin üç döyüşü “qırxıncı ayənin üç döyüşü” və ya vəkalət müharibələri kimi müəyyənləşdirməyi nəzərdə tuturam ki, qızgın müharibəni soyuq müharibə kimi müəyyənləşdirməyin yaratdığı uyğunsuzluq aradan qaldırılsın. Mənim tərifimə görə, qırxıncı ayənin üç döyüşünə qırxıncı ayənin bir hissəsi olan 1798-ci il döyüşü daxil deyil; bunlara yalnız 1989-cu ildə son zamanından başlayıb qırx birinci ayənin bazar qanununa qədər olan üç döyüş daxildir. Bu üç döyüş daha düzgün olaraq vəkalət müharibələri kimi müəyyənləşdirilir; bunlar şimal padşahı ilə cənub padşahı arasındakı müharibə kontekstində həyata keçirilir və qırxıncı

ayənin tarixində Katoliklik (şimal padşahı) ilə Kommunizm (cənub padşahı) arasındakı müharibəni təmsil edir.

Bu üç döyüşdən birincisi 1989-cu ildə Katolisizmin Kommunizm üzərində qələbəsini müəyyən edir; belə ki, papalıq, Amerika Birləşmiş Ştatları ilə təmsil olunan öz vəkil ordusu ilə birləşərək, 1989-cu ildə Sovet İttifaqını süpürüb aradan qaldırdı, baxmayaraq ki, baş (və ya “qala”) olan Rusiya ayaqda qaldı. Hazırkı Ukrayna Müharibəsi də bir daha Katolisizm ilə Kommunizm arasında gedən bir döyüşdür; burada papalıq, əvvəlki vəkil gücü olan Amerika Birləşmiş Ştatlarının, eləcə də qlobalist Qərbi dünyasının qalan hissəsinin dəstəyi ilə, Rusiyaya qarşı öz vəkili kimi Ukrayna hökumətindən istifadə edir. Həmin müharibə on birinci və on ikinci ayələrdə təsvir olunur və Kommunizmin (Rusiya) Katolisizm üzərində üstün gələcəyini göstərir.

Həmin üç vəkalət müharibəsindən üçüncüsü on beşinci ayədə Panium döyüşü kimi təmsil olunur. Bu döyüş Ptolemeylər səltənəti (cənub padşahı) ilə Selevkilər səltənəti (şimal padşahı) arasında idi. Həmin döyüşdə Katolisizmin vəkalət ordusu yenidən Amerika Birləşmiş Ştatlarıdır.

1989-cu ildəki birinci döyüşdə, Amerika Birləşmiş Ştatlarının respublikaçı buynuzunun vasitəçi ordusu papalıq tərəfindən Sovet İttifaqının siyasi quruluşunu devirmək üçün istifadə olundu, lakin onun başı (Rusiya) salamat saxlanıldı. Ukrayna müharibəsi olan ikinci döyüşdə nasistlərin vasitəçi ordusu Rusiya tərəfindən məğlub edilir. Üçüncü döyüşdə isə Amerika Birləşmiş Ştatları, yenidən papalığın vasitəçi ordusu olaraq, cənub padşahını məğlub edir.

Üç döyüş “Həqiqət”in möhürünü daşıyır; birinci və sonuncu döyüşlər Birləşmiş Ştatların qalib vəkili ordusu tərəfindən həyata keçirilir. Birinci döyüşdə cənub padşahının başı salamat saxlanıldı, üçüncü döyüşdə isə Birləşmiş Ştatların vəkili ordusu cənub padşahının başına çevrilir. İkinci vəkili ordusu da İkinci Dünya Müharibəsində papalığın vəkili ordusu idi. Hər iki halda Nazizmin vəkili ordusu məğlub edildi və ediləcək. Papalıq, üçqat ittifaq həyata keçirildiyi on altıncı ayədən əvvəl, bütün düşmənlərini tamamilə ram edir.

“Ptolemey [Putin] qələbəsindən yaxşı istifadə etmək üçün lazım olan uzaqgörənliyə malik deyildi. Əgər o, qazandığı uğurun ardınca getmiş olsaydı, yəqin ki, Antioxun bütün padşahlığının hakimi olardı; lakin yalnız bir neçə hədə və bir neçə təhdidlə kifayətlənərək, vəhşi ehtiraslarının aramsız və nəzarətsiz təminatına özünü verə bilmək üçün sülh bağladı. Beləliklə, düşmənlərini məğlub etdikdən sonra, öz eyblərinə məğlub oldu və bərqərar edə biləcəyi böyük adı unudaraq, vaxtını kefi məclislərində və əxlaqsızlıq içində keçirdi.

“Onun ürəyi uğuru ucbatından yüksəldi, lakin bununla möhkəmlənməkdən çox uzaq idi; çünki ondan etdiyi şərəfsiz istifadə öz təbəələrinin ona qarşı üsyan etməsinə səbəb oldu.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 254.

Putinin qələbəsinin onun sonunu ifadə etdiyinə dair ikinci şahid, cənub səltənəti olan Yəhudanın padşahı Uzziya ilə bağlıdır; onun ürəyi də hərbi qələbələrini səbəbilə ucalmışdı və bundan sonra, Ptolemeydə olduğu kimi, məbəddə kahinlərin işini görməyə cəhd etdi, cüzama tutuldu və dərhal hakimiyyətdən uzaqlaşdırıldı. Putinin Ukrayna müharibəsindəki qələbəsi onun cənub padşahı (ateizmin padşahı) kimi sonunun başlanğıcını göstərir. Onun sonu, qırxıncı ayənin peyğəmbərlikdəki cənub padşahının (Fransanın) başlanğıcı ilə tipləşdirilmişdi; bu isə Ptolemeydə

olduğu kimi, rəhbərliyi devirən bir inqilabı müəyyən edirdi. Putinin sonu həmçinin Sovet İttifaqının sonu ilə də təmsil olunmuşdu; orada rəhbər (Qorbaçov) Sovet İttifaqını ləğv etdi və dərhal Birləşmiş Millətlər Təşkilatında, son günlərin qlobalist ateizm simvolu olan cənub padşahının yanında işə başladı. Putinin Ukraynadakı qələbəsindən sonra o, həmçinin Vaterlooda Napoleon və onun ardınca gələn sürgünlə; eləcə də Uzziya padşah və onun cüzamı, ardınca gələn sürgünlə; habelə Ptolemeyin sərxoş sonu və 1989-cu ildə Sovet İttifaqının sonu ilə də tipləşdirilir.

Panium döyüşü e.ə. 200-cü ildə baş verdi və məhz həmin ildə Roma açıq şəkildə tarixə müdaxilə edir. Onların peyğəmbərlik rəvayətinə daxil olması on altıncı ayədə təmsil olunan və e.ə. 63-cü ildə yerinə yetən Yerusəlimin fəth edilməsindən əvvəl gəlir; həmin vaxt o, Misirdə uşaq padşahın müdafiəçisi olduğunu bəyan etmişdi. Şimal və cənub padşahlarını ehtiva edən qırxıncı ayənin üçüncü döyüşündə papalıq yenidən tarixə daxil olacaq və Rusiyanın himayədarı kimi görünəcəkdir. Elə həmin vaxt tipdə Selevk Panium döyüşündə Ptolemeyi məğlub etdi və bununla müəyyən edir ki, qırxıncı ayənin birinci və sonuncu döyüşlərində papalığın vəkil ordusu olan Birləşmiş Ştatlar “Misir”i (cənub padşahını) məğlub edir.

E.ə. 200-cü ildə biz rəmzi olaraq papalığı görürük; çünki Surun fahişəsi on altıncı ayənin Bazar qanunundakı üçqat birliyin öncəsi olaraq öz zinakarlıq nəğmələrini oxumağa başlayır. Eyni zamanda Birləşmiş Ştatlar Birləşmiş Millətlər üzərində üstün gəlir və beləliklə on padşahın baş padşahı kimi öz mövqeyini möhkəmləndirir. Bazar qanununda həyata keçirilən üçqat birliyin bütün dinamikaları on altıncı ayədən əvvəl həll edilir.

Birləşmiş Millətlər Təşkilatı ilə təmsil olunan əjdaha qüvvəsinin siyasi quruluşu, on altıncı ayədə, öz siyasi quruluşunu vəhşi heyvana verməyə razılaşıır, lakin bunu etməzdən əvvəl papalıq əjdahanın dinini fəth edir. Bütpərəstlik bir daha aradan götürülməlidir. Protestantlıq Reyqan illərində, qırxıncı ayənin birinci döyüşündə aradan qaldırıldı və sonuncu Respublikaçı prezidentin dövründə əjdahanın dini də, 508-ci ildə olduğu kimi, Katolisizmin dininə tabe etdiriləcək. Papalığın taxta çıxarılmasına qarşı hər hansı dini müqavimətin aradan qaldırılması prosesi Reyqan illərində başladı və Tramp illərində başa çatır. Mürtəd Protestantlığın Katolisizmə qarşı müqaviməti qırxıncı ayənin birinci döyüşündə aradan qaldırıldı və spiritizmin müqaviməti qırxıncı ayənin son döyüşündə aradan qaldırılacaq.

İnsan hadisələrinin həmin mürəkkəb qarşılıqlı təsiri içində, dönük Protestantlıq Vəhyin on yeddinci fəslindəki on padşah üzərində dini və siyasi hakimiyyət kimi özünü bərqərar etməlidir. Beləliklə, Paniyum döyüşü, on altıncı ayənin bazar günü qanunundan dərhal əvvəl, Birləşmiş Ştatların Birləşmiş Millətlər Təşkilatı üzərində üstün gəldiyi vaxtı müəyyən edir.

Peyğəmbərlikdə təsbit olunmuş bir qaydadır ki, əjdaha, vəhşi heyvan və yalançı peyğəmbərin hər birinin özünəməxsus peyğəmbərlik xüsusiyyətləri vardır. Həmin peyğəmbərlik xüsusiyyətlərindən biri budur ki, vəhşi heyvan (Katoliklik) peyğəmbərlik baxımından həmişə Roma şəhərində yerləşir. Yalançı Peyğəmbər peyğəmbərlik baxımından həmişə Amerika Birləşmiş Ştatlarında yerləşir. Lakin əjdahaya gəldikdə, onun peyğəmbərlik baxımından yerləşdiyi yerin xüsusiyyəti ondan ibarətdir ki, o, həmişə hərəkət edir. Əjdaha əvvəlcə göydə başladı, sonra Eden bağına gəldi və nəhayət əjdaha Misirdə yerləşir.

Danış və de: Xudavənd Rəbb belə deyir: Budur, ey Misir padşahı firon, mən sənə qarşıyam, çaylarının ortasında uzanan böyük əjdaha; o ki deyib: “Mənim çayım mənim özümündür və onu özüm üçün mən yaratmışam.” Yezekel 29:3.

Əjdahanın peyğəmbərlikdəki məkanı yerini dəyişir. Yəhyanın zamanında əjdahanın oturduğu yer, yəni onun taxtını təmsil edən məkan, Perqamda olduğu kimi göstərilmişdi.

Berqamondakı kilsənin mələyinə yaz: Bunları iki ağızlı iti qılınca malik olan deyir: Əməllərini və harada yaşadığını bilirəm, yəni Şeytanın taxtının olduğu yerdə; sən Mənim adımla möhkəm saxlayırsan və aranızda, Şeytanın məskən saldığı yerdə öldürülmüş Mənim sadıq şəhidim Antipanın olduğu o günlərdə belə, Mənim imanımı inkar etməmişən. Vəhy 2:12, 13.

Bütpərəst Romanın adəti, əlaqəyə girdikləri bütün bütpərəst məbudları yenidən Roma şəhərinə gətirmək və onları Panteon Məbədinə təmsil etmək idi. Buna görə də Daniel qeyd edir ki, “onun müqəddəs yerinin məkanı yerə salındı.” Bütpərəst Romanın müqəddəs yerinin məkanı Roma şəhəri idi; bu şəhər 330-cu ildə Konstantin tərəfindən yerə salındı, lakin Romada olan müqəddəs yer Panteon Məbədi idi; Pan-Theon “bütün allahların məbədi” deməkdir. Romalılar Şeytanın taxtının yerini Berqamondan Panteon Məbədinə köçürdülər. Bacı Uayt bizə bildirir ki, bütpərəst Roma əjdahadır.

“Beləliklə, əjdaha, ilk növbədə, Şeytanı təmsil etdiyi halda, ikinci dərəcəli mənada bütpərəst Romanın rəmzidir.” The Great Controversy, 439.

Bütpərəst Roma on millətə bölündü və Fransa Fransız İnqilabı zamanı Misirin ateizmini tətbiq etdikdə cənub padşahı oldu. 1917-ci ilə qədər əjdaha Fransadan Rusiyaya keçmişdi. Onuncu ay 1989-cu ili təmsil edir, on birinci və on ikinci ayələr isə “sərhəd xətti”nin döyüşlərini (Rafiya və Ukrayna) təmsil edir; Panium döyüşü isə on altıncı ayədə papalığın üçqat ittifaqı möhkəmləndirərkən həyata keçirdiyi üçüncü addımı təmsil edir. Bu, qırxıncı ayənin gizli tarixini təmsil edir.

Bu tədqiqatı növbəti məqalədə davam etdirəcəyik.

İsa Qeysəriyyə Filipi [Panium] bölgəsinə gələndə şagirdlərindən soruşub dedi: “İnsanlar Məni, Bəşər Oğlunu, kim hesab edirlər?” Onlar isə dedilər: “Bəziləri deyir ki, Sən Vəftizçi Yəhyasan; başqaları deyir, İlyassan; digərləri isə Yeremyas, yaxud peyğəmbərlərdən birisən.” O onlara dedi: “Bəs siz Məni kim hesab edirsiniz?” Şimon Peter cavab verib dedi: “Sən Məsihsən, diri Allahın Oğlusan.” İsa ona cavab verib dedi: “Nə bəxtiyarsan, ey Şimon Barjona; çünki bunu sənə cismanilik və qan deyil, göylərdə olan Atam aşkar edib. Mən də sənə deyirəm ki, sən Petersən, və Mən Öz kilsəmi bu qayanın üzərində quracağam; və cəhənnəmin qapıları ona üstün gələ bilməyəcək. Mən sənə göylərin Padşahlığının açarlarını verəcəyəm; və yer üzündə nəyi bağlasan, göylərdə bağlanmış olacaq; və yer üzündə nəyi açsan, göylərdə açılmış olacaq.” Sonra O, şagirdlərinə tapşırırdı ki, Onun İsa Məsih olduğunu heç kəsə deməsinlər. O vaxtdan etibarən İsa şagirdlərinə göstərməyə başladı ki, Onun Yerusəlimə getməsi, ağsaqqallardan, baş kahinlərdən və ilahiyyatçılardan çox əzab çəkməsi, öldürülməsi və üçüncü gün yenidən dirildilməsi vacibdir. Matta 16:13–21.